

Vse več ljudi bi živel v drugačnem svetu

4.12.2014 | 14:00

Novo mesto - Na ta veseli dan kulture je znani novomeški režiser nekoliko starejše generacije Filip Robar Dorin v Dolenjskem muzeju predstavil delovno verzijo dokumentarnega filma o novomeškem rojaku Bogdanu Osolniku, partizanu, diplomatu in publicistu.

"Mislim, da je vse več ljudi, ki bi želeli živeti v drugačnem svetu, bolj naklonjenemu človeku. Zato ohranjam v sebi vero v človeka, neizmerno bogastvo njegovega duha in v silo njegove ustvarjalnosti, ki ga že vodi celo v odkrivanje tajnosti vesolja," so besede Bogdana Osolnika, katerega delovni naslov je Z ljubeznijo skozi surovi čas, kakršen je tudi naslov Osolnikove avtobiografske knjige, v kateri je popisal svojo predvojno in medvojno zgodbo.

Bogdan Osolnik se je rodil v Borovnici leta 1920, otroštvo je preživel v Kočevju in Novem mestu, kjer je obiskoval gimnazijo in bil del pestrega družbenopolitičnega dogajanja mladih, po gimnaziji pa se je odločil za študij prava v Ljubljani. Bil je aktivist OF in partizan, član Vrhovnega plenuma OF in Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta, med NOB pa deloval predvsem na področju kulture, publicistike in diplomacije.

Po vojni je bil diplomat, na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo se je kot predavatelj ukvarjal s področjem javnega informiranja in komuniciranja, bil je sodnik ustavnega sodišča SR Slovenije, med drugim je bil član Mednarodnega biroja za mir in je častni član Mednarodne interparlamentarne unije. Je tudi častni občan Mestne občine Novo mesto in občine Kočevje ter častni član Društva Novo mesto.

Zgodba, ki jo Bogdan Osolnik pripoveduje v filmu se sicer začne nekoliko kasneje kot v knjigi, šele z začetkom vojne v Jugoslaviji, ki ga je zalotila med služenjem vojaščine v Kosovki Mitrovici, od koder je kar dva meseca potoval domov v Novo mesto, iz mesta pa se je, ko se mu je ilegalno delo zazdelo preveč nevarno, odpravil v partizane.

Pripoveduje ofenzivah, o kočevskem zboru odposlancev, ki je postavil temelje slovenski državnosti, zasedanju Avnoja v Jajcu, kjer so slovenski delegati izsilili pravico do samoodločbe narodov, o osvobajanju Primorske in Trsta, s katerim smo Slovenci dobili pomemben del svojega etničnega ozemlja, ki so ga po prvi svetovni vojni imeli v lasti Italijani, o povojni jugoslovanski diplomaciji, katere pomemben člen je bil, o informbiroju, o Stalinovi smrti in obisku Hruščova ter o svojem izstopu iz politike.

Bogdan Osolnik je bil povsod zraven, imel je svoje mnenje, ki ni bilo vedno enako mnenju njegovih politični sopotnikov, a se je mnogokrat izkazalo, da je stvari predvidel bolje od drugih.

V filmu, ki ga je pod producentstvom Primoža Kastelica posnel Studio Vrtinec, Bogdan Osolnik noče komentirati današnjih razmer, a v muzeju je povedal, da mu neoliberalizem in svet, ki ni po meri človeka, nista všeč.

Igor Vidmar

Producent Primož Kastelic, režiser Filip Robar Dorin in Bogdan Osolnik (Foto: I. Vidmar)

Galerija

